

Dag 2

MILIEURECHTEN

WE LEZEN

Psalm 24:1-4

OVERDENKING

Waar kunnen we beginnen als we nadenken over recht doen aan de schepping? Voor ons als christenen begint dat bij het besef dat God de Schepper, Onderhouder en Bestuurder is van alles. In de Psalmen wordt vaak gezongen over de schepping. Psalm 24 en Psalm 89 bijvoorbeeld. Deze psalmen herinneren ons eraan dat de hemel en aarde van God zijn. Toch heeft Hij de schepping – die dus van Hem is – aan ons toevertrouwd om te gebruiken en voor te zorgen. Juist daarom is het pijnlijk om te zien hoe wij als mensen omgaan met de aarde. We nemen meer dan zij ons kan geven, en doen alsof planten, dieren en grond ons eigendom zijn.

Stel je voor dat je iets in bruikleen krijgt, bijvoorbeeld een huis of een auto. Je mag het gebruiken, maar je weet ook

dat je het weer netjes moet teruggeven. Zou je het niet zo goed mogelijk verzorgen? Helaas doen wij dat niet met de aarde. De Bijbel zegt dat we als mens een bijzondere plek hebben en een taak om voor die aarde te zorgen. Maar we produceren, consumeren en verspillen alsof alles oneindig beschikbaar is. Afval en schadelijke gevolgen stoppen we liever weg, zodat we er niet naar hoeven te kijken. Misschien voelt dit nog ver van ons bed. Onrecht zien we sneller bij mensen om ons heen. Als we daar helpen, zien we meteen resultaat. Dat ligt dichterbij. En bovendien; als Leger des Heils zit het helpen van mensen in ons DNA. Dan is de vraag begrijpelijk: moeten we ons niet vooral dáár op richten?

Ik geloof dat het een niet losstaat van het ander. De Psalmen laten zien dat wij als mensen deel uitmaken van Gods schepping. Alles is met elkaar verbonden. Zorg voor mensen kan daarom niet losstaan van zorg voor de aarde. En als we eerlijk zijn, zien we in het journaal wel de gevolgen van het opgebruiken van de aarde: overstromingen, mislukte oogsten door

hitte, smelten van de poolkappen. Dan komt de vraag: wat kunnen wij anders doen? Hoe doen wij recht aan Gods schepping?

Het kan ons al helpen om te beseffen dat de aarde ons niet toebehoort, maar van God is. Het gaat om leven vanuit genoeg: weten dat er een grens is aan ons gebruik en dat wij verantwoordelijkheid dragen. We kunnen keuzes maken in wat we eten, kopen, dragen en gebruiken. Elke keuze heeft invloed. Vaak lijkt alles gemakkelijk en goedkoop. Één klik en een pakketje ligt thuis, in de supermarkt is alles kant-en-klaar. Maar durven we te kijken naar de échte prijs? Niet alleen in geld, maar ook in grondstoffen, arbeidsomstandigheden en belasting van de aarde?

En durven we te leven van genoeg, en niet van het gemak? Bijvoorbeeld door de volgende dingen te doen: Kies eens voor de fiets in plaats van de auto. Eet af en toe plantaardig in plaats van vlees.

Koop bewust en duurzaam, en niet alleen veel en goedkoop. Zoek eens uit waar producten vandaan komen en hoe ze gemaakt worden. Doet het recht aan mensen, dieren en de aarde? Het lijken kleine stappen, maar elke stap geeft ruimte. Ruimte aan Gods schepping, zodat we recht doen en meebouwen aan het leven zoals God het bedoeld heeft.

WE BIDDEN

Heer, ik erken dat de aarde en de hemel van U zijn. Help me te beseffen dat ik op Uw aarde leef en daar goed mee om mag gaan. Geef mij moed om op te komen voor de gebrokenheid van de schepping te verzachten, in mijn spreken, handelen en denken. Amen

WE OVERDENKEN

In het lied 'Brenge ons in evenwicht' van de band Schrijvers voor gerechtigheid worden de volgende woorden gezongen: 'Brenge ons in evenwicht met alles wat U maakte. Als we vallen, geef ons weer een kans. Brenge ons in evenwicht. Leer ons dansen met de aarde. Pak ons bij de hand en brenge ons in balans.' Hoe vind jij vanuit je geloof weer de balans in hoe je leeft?